

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 320.

Anden Session.

83de Møde.

Onsdagen den 5te Februar.

(Fortf.)

Grundtvig: Med Hensyn til den ærede Ordførers Paastand, at det efter Vædringsforslaget under Nr. 2 udtrykkeligt skulde være overladt til Faderen alene at bestemme Barnets Opdragelse til et vist Kirkesamfund, da formoder jeg, at den ærede Ordfører allerede, siden han har sat sig, vil have seet, at det ikke er Tilfældet, at der staaer „Førældrene“ og ikke „Faderen“, og at Moderen ligesaa sikkert hører til Førældrene som Faderen, behøver jeg vel ikke at udvise. Med Hensyn til den Paastand, der er gjort af en Lovkyndig (Mourier), at, dersom det ikke kom til at staae i denne Forordning, saa havde derved, at den taug, baade Jøder og andre fra Folketirken afvigende Religionssamfund mistet deres Forlov til, om de saa syntes, at opdrage deres Børn i Folketirkens Tro eller til dens Besejndelse, da kan jeg slet ikke forstaae det, og jeg troer ikke engang, at det har sin Grund i min Lovkyndighed; idetmindste er der meget lovkyndige Mænd, som mene, at enhver Lov, der gjaldt hidtil, gjælder fremdeles, indtil den udtrykkeligt er ophævet. — Naar endelig, hvilket skal være det Sidste, jeg fortællig skal berøre, den ærede Ordfører strax i Begyndelsen paastod, at det ikke kunde være af religiøse Grunde, at Førældre vilde lade deres Børn komme til at høre til et andet Kirkesamfund, end de selv høre til, da har allerede den Lovkyndige, som sidst talte, bemærket det, og jeg skal kun stadfæste det med ham, at, saaledes som Verden er, — og, som den er, skal fremfor alt Lovgivningen tage den —, som denne Verden er, saa vide vi, at der kan være mange Tilfælde og er mange Tilfælde, hvor Førældre, naar de skulde følge deres religiøse Over-

beviisning, vel kunde ønske at høre til et andet Samfund end det, de ved Fødsel og Bane ere komne til at tilhøre, men at de dog ansee det, ikke for at være saa vigtigt eller dog saa nødvendigt, at de derfor skulde gjøre Brud paa mange andre Baaend, som ikke engang behøve at være indvortes, men ogsaa kunne være udvortes, og at de derfor meget vel af religiøse Grunde kunne lade deres Børn, og jeg vil lægge til; have ladet deres Børn døbe og opføre i Folketirkens Tro.

Cultusministeren: Jeg kunde have ønsket slet ikke at tage Ordet under denne Forhandling, som tildeels dreier sig om en Sammenligning mellem det Forslag, jeg oprindelig har forelagt til denne Sags Ordning, og det Forslag, som senere vandt Bisfald hos Udvalgets Fleertal, og som jeg med Hensyn til den mindre praktiske Bigtighed ved Valget ikke modsatte mig; jeg siger, jeg kunde have ønsket at undlade at tage Ordet i denne Sag, og jeg skal, naar jeg nu tager Ordet, søge at gjøre det klart og paa en saadan Maade, at jeg i det Ringeste ikke skal bidrage til at gjøre den Strid, som nu finder Sted, heftigere ved de Bemærkninger, jeg finder mig opfordret til ved Uttringer, der ere fremkomne fra enkelte af de sidste Talere. — Da jeg forelagde det første lille Lovudkast, var det min Hensigt paa den ene Side at see fjernet de med Grundlovens Aand ikke forenelige Bestemmelser, som den hidtil gjældende positive Lovgivning indeholdt for Opdragelsen af de Børn, der vare fødte i blandede Egtekæber, og paa den anden Side, at faae de nødvendige Regler, som man kunde behøve i de forhaabentlig meget sjældne Tilfælde, hvor Staten skulde være nødt til at blande sig ind i denne Sags Afgjørelse. Saaledes som Sagen nu foreligger her, saa kan jeg naturligtvis ikke have Noget imod, ja, jeg